

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล โรงเรียนพยาบาลรามาศิบัติ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาศิบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล

พูลสุข เจนพานิชย์ วิสุทธิพันธ์*
พรศรี ดิสรเดติวัฒน์ **

บทคัดย่อ

การพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล 4 ชั้นปีของโรงเรียนพยาบาลรามาศิบัติ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาศิบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และระดับชั้นปีของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงบรรยาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบประมาธค่ามีตัวเลือก 5 ระดับ เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของ กราฟิศา และ โรซแมน โดยแบ่งรูปแบบการเรียนรู้เป็น 6 รูปแบบดังนี้ แบบอิสระ แบบพึ่งพา แบบร่วมมือ แบบหลีกเลี่ยง แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม ความเที่ยงของเครื่องมือเท่ากับ 0.83 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของโรงเรียนพยาบาลรามาศิบัติ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาศิบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่ ชั้นปี ที่ 1 ถึงปีที่ 4 จำนวน 724 คน โดยจำแนกดังนี้ นักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 จำนวน 179 คน นักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 จำนวน 167 คน นักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 จำนวน 232 คนและนักศึกษาพยาบาลปีที่ 4 จำนวน 146 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นส่วนใหญ่ (49.3– 67.1 %) รองลงมาได้แก่รูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา (13.4 – 18.5 %) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลรามาศิบัติและระดับชั้นปีโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่ารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลรามาศิบัติและระดับชั้นปีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ดังนั้น หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตควรจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษา เช่น การอภิปรายกลุ่มย่อย สัมมนา การแสดงบทบาทสมมุติ และสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการตั้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้และการประเมินผล

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนรู้ นักศึกษาพยาบาล

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โรงเรียนพยาบาลรามาศิบัติ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาศิบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล

**อาจารย์ โรงเรียนพยาบาลรามาศิบัติ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาศิบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล

Learning Style Preferences of Nursing Students at Ramathibodi School of Nursing, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University

Poolsuk Janepanish Visudtibhan*

Pornsri Disornatitawat**

Abstract

Determining the learning style of nursing students is an important basis of effective instructional design that can improve learning outcomes. The purpose of this study was to examine learning style preferences of nursing students from each of the four year levels of Ramathibodi School of Nursing, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University. We also studied the relationship between learning style and college year level. The research design was a descriptive study. The research instrument used for collecting data was a five– likert scale from Grasha and Riechmann's questionnaire that assessed learning style preferences on a six dimensions, including independence, avoidance, collaboration, dependence, competitiveness, and participation style which had reliability coefficient of 0.83. The samples included 724 nursing students which consisted of 179 first year students, 167 second year students, 232 third year students, and 146 fourth year students. Analyzing the data revealed that learning styles among nursing students are different but most of them had a collaborative learning style (49.3%–67.1%) and dependent learning style (13.4%–18.5%), respectively. Using Chi-square to compare learning styles among four college years revealed that the proportion of learning styles was significant related with the college years ($p < 0.05$). The finding of this study indicated that nursing curriculum might consider a good framework to design curriculum compatible with collaborative learning style such as small group discussions, seminars, role plays, and also to motivate them to set course learning objectives and evaluation.

Keyword : Learning style, Nursing students

*Assistant Professor. Ramathibodi School of Nursing, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University.

**Lecturer. Ramathibodi School of Nursing, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University.

ความเป็นมาและความสำคัญ

แนวความคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของการศึกษามากมาย อาทิเช่น เปลี่ยนสถานศึกษาที่มุ่งเน้นอาคารและสิ่งก่อสร้างเป็น ศูนย์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และ ชุมชน เปลี่ยนจากผู้สอนที่เน้นการเป็นผู้มอบความรู้ เป็น ผู้ส่งเสริมหรือออกแบบการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนจากการเรียนรู้ในห้องเรียน เป็นการเรียนทางไกล หรือสามารถเรียนตามความต้องการของผู้เรียนโดยใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ เปลี่ยนผู้เรียนจากนักศึกษาเป็นนักแสวงหาด้วยตนเอง เป็นต้น ประกอบกับในปัจจุบันนี้ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้นักศึกษาในยุคนี้มีลักษณะที่แตกต่างจาก นักศึกษาในอดีตอย่างสิ้นเชิง ซึ่งรวมถึงนักศึกษาพยาบาลด้วย นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในขณะนี้ มีช่วงอายุสอดคล้องกับช่วงอายุ (generation) ของเด็กยุคใหม่ที่เรียกว่า “generation Y” ซึ่งมีลักษณะที่มีความเป็นตัวของตัวเอง คิดเร็ว ตัดสินใจเร็ว เป็นวัยที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีลักษณะที่กระตือรือร้นในสิ่งที่ตนเองสนใจ นิยมสื่อสารผ่านทางเทคโนโลยีที่ล้ำยุค และขาดความอดทน¹⁻² ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักศึกษาในช่วงอายุนี้ และอยู่ในศตวรรษที่ 21 นี้ประสบความสำเร็จในการศึกษาวิธีหนึ่ง คือต้องจัดการเรียนการสอนตามความสนใจหรือลักษณะรูปแบบการเรียนรู้ (learning style) ของนักศึกษาแต่ละคน หรือจัดการเรียนการสอนโดยวางแผนร่วมกับนักศึกษา และนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งผลทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 24(1) ที่ได้กำหนดให้จัดเนื้อหาสาระ และ

กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล³

รูปแบบการเรียนรู้ (Learning style) เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือลักษณะการเรียนการสอนต่างๆ ที่นักศึกษาชอบและคิดว่าเรียนได้ดีในสภาพนั้นๆ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง⁴ นอกจากนี้ การพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละบุคคลเป็นพื้นฐานสำคัญในการออกแบบโปรแกรมการจัดการสอนที่มีประสิทธิภาพ⁵ มีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจัดการเรียนการสอน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นอาจารย์จึงต้องพยายามพัฒนาวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักศึกษา หรือต้องพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับชั้นเรียนที่รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีผลลัพธ์ทางการศึกษาสูงขึ้น คือ มีความรู้เพิ่มมากขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาหรือวิชาชีพ รวมทั้งมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เป็นการเพิ่มสมรรถนะทางวิชาชีพ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ในทางตรงข้ามการจัดการเรียนการสอนโดยไม่คำนึงถึงความต้องการการเรียนรู้ของนักศึกษาจะทำให้เกิดผลเสียทางด้านการศึกษาตามมา⁶⁻¹¹

การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล เป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตพยาบาลที่มี ความรู้ ทักษะ และทักษะในการดูแลรักษาพยาบาลและให้คำปรึกษาผู้ป่วยร่วมกับทีมสหสาขาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเตรียมนักศึกษาพยาบาลให้มีสมรรถนะตามที่ต้องการวิชาชีพและสังคมต้องการ จึงต้องมีการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้วิสัยทัศน์ของโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัย

มหิดล คือการเป็นสถาบันการศึกษาพยาบาลชั้นนำในระดับสากล โดยมีพันธกิจในการมุ่งมั่นสร้างความเป็นเลิศด้านการศึกษา วิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการทางการพยาบาล บนพื้นฐานของคุณภาพ คุณธรรมเพื่อสุขภาพวะสังคม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และทักษะ ครอบคลุมทั้ง 8 สมรรถนะ ตามที่สภาการพยาบาลแห่งประเทศไทยกำหนด¹² ดังนั้นการที่จะบรรลุพันธกิจของสถาบันนั้น โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดีมีความจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนรวมทั้งความต้องการของสังคมไทยและสังคมโลก (Thai and Global societies) ซึ่งจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลซึ่งถึงแม้จะใช้กรอบทฤษฎีการวัดรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันแต่พบว่านักศึกษาพยาบาลมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเช่นเดียวกับนักศึกษาศาสาวิชาอื่นๆ¹³⁻¹⁸ ดังนั้นการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล จะทำให้อาจารย์สามารถออกแบบการศึกษาโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักศึกษาเพื่อให้ตรงตามลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษามากที่สุด และเกิดประสิทธิผลการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลรามาธิบดีทั้ง 4 ชั้นปี
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลของโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดลกับระดับชั้นปี

สมมุติฐาน

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลของโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดลมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นปี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปแบบการเรียนรู้ เป็นลักษณะความชอบในการรับข้อมูลเฉพาะของแต่ละบุคคลซึ่งบูรณาการ ลักษณะทางกายภาพ อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และปรากฏให้เห็นว่าแต่ละบุคคลมีความถนัดในการรับรู้ข้อมูลหรือสามารถเรียนรู้จากวิธีการให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน¹⁹ การศึกษาครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎี รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาของ กราส์ซา และ โรชแมน (Grasha & Reichman)²⁰ ที่แบ่งรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาออกเป็น 6 แบบคือ

1. แบบอิสระ (independent) ลักษณะของนักศึกษากลุ่มนี้คือ ชอบคิดและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง แต่จะรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นๆ ในชั้นเรียน นักศึกษากลุ่มนี้จะตั้งใจเรียนเนื้อหาที่ตนเองรู้สึกว่ามีค่าและมั่นใจในความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองเป็นอย่างมาก

2. แบบพึ่งพา (dependent) ลักษณะของนักศึกษากลุ่มนี้คือ มีความอยากรู้ทางวิชาการน้อย จะเรียนรู้เฉพาะที่กำหนดไว้ให้เรียน นักศึกษากลุ่มนี้จะพึ่งพาอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเป็นแหล่งของความรู้ เป็นแหล่งสนับสนุนทางวิชาการ และไม่มีความคิดริเริ่ม

3. แบบร่วมมือ (collaborative) ลักษณะของนักศึกษากลุ่มนี้คือ เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ดีด้วยการแสดงความคิดเห็น หรือร่วมกันใช้ความสามารถของกลุ่มที่มีอยู่ นักศึกษากลุ่มนี้จะร่วมมือกับอาจารย์และเพื่อนๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน ชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยมีความเห็นว่าห้องเรียนเป็นที่ซึ่งเหมาะสมกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และ เรียนรู้เนื้อหาวิชาในเวลาเดียวกัน

4. แบบหลีกเลี่ยง (avoidance) ลักษณะของนักศึกษากลุ่มนี้ คือผู้ที่ไม่สนใจเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียน ไม่ชอบมีกิจกรรมในชั้นเรียนร่วมกับอาจารย์และเพื่อนๆ ไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และมีความคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนไม่น่าสนใจ

5. แบบแข่งขัน (competitive) ลักษณะของนักศึกษากลุ่มนี้คือผู้ที่ชื่นชอบการเรียนรู้ด้วยการ

พยายามทำในสิ่งต่างๆ เพื่อให้ดีกว่าเพื่อนร่วมชั้น รู้สึกว่าตัวเองต้องแข่งขันกับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อให้ได้รางวัล เช่น คะแนน คำชมจากอาจารย์ มีความคิดว่าการเรียนในห้องต้องมีการแพ้หรือชนะและตนจะต้องเป็นผู้ชนะเสมอ

6. แบบมีส่วนร่วม (participant) ลักษณะของนักศึกษาในกลุ่มนี้คือ มีลักษณะเป็นคนที่ต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชา และชอบเข้าเรียนในชั้นเรียน ต้องการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถ้าเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร หรือกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนในชั้นเรียนจะมีส่วนร่วมน้อยมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่ ชั้นปี ที่ 1 ถึงปีที่ 4 จำนวน 724 คน โดยจำแนกดังนี้ นักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 จำนวน 179 คน นักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 จำนวน 167 คน นักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 จำนวน 232 คนและนักศึกษาพยาบาลปีที่ 4 จำนวน 146 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ รหัสนักศึกษา ชั้นปี อายุ และเพศ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของ กรราล์ซา และ โรสแมน²⁰ ซึ่งผู้วิจัยนำมาแปลและแปลกลับ (translation/ back-translation) เป็นภาษาไทยโดยมีขั้นตอนดังนี้ ผู้วิจัยแปลจากแบบสอบถามภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและให้มีการแปลย้อนกลับ

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญสองภาษา (bilingual expert) แปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความสอดคล้องอีกครั้ง แบบสอบถามมีจำนวน 60 ข้อที่มีลักษณะแบบประมาณค่า (likert scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ และแบ่งรูปแบบการเรียนรู้ 6 รูปแบบดังนี้

1. แบบอิสระ (independent) ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 1 7 13 19 25 31 37 43 49 และ 55
2. แบบพึ่งพา (dependent) ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 4 10 16 22 28 34 40 46 52 และ 58
3. แบบร่วมมือ (collaborative) ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 3 9 15 21 27 33 39 45 51 และ 57
4. แบบหลีกเลี่ยง (avoidance) ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 2 8 14 20 26 32 38 44 50 และ 56
5. แบบแข่งขัน (competitive) ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 5 11 17 23 29 35 41 47 53 และ 59
6. แบบมีส่วนร่วม (participant) ประกอบด้วยข้อคำถามที่ 6 12 18 24 30 36 42 48 54 และ 60 นำเครื่องมือที่ผ่านกระบวนการแปลและแปลกลับมาตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับภาษาอีกครั้งโดยผู้วิจัย และนำมาหาความเที่ยงโดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีละ 5 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน คำนวณหาค่าความเที่ยงโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือเท่ากับ .83 และทดสอบอีกครั้งเมื่อเก็บข้อมูลครบได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือเท่ากับ .87

การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดลแล้วจึงดำเนินการโดยมีขั้นตอนดังนี้คือผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดของการวิจัยแก่ผู้เข้าร่วมวิจัย รวมถึงอธิบายวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการดำเนินการวิจัย รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมวิจัยได้ซักถาม และขอความร่วมมือในการทำวิจัย เมื่อผู้เข้าร่วมวิจัยยินยอมเข้าร่วมใน

การวิจัย จึงให้ลงนามในหนังสือยินยอมเข้าร่วมวิจัยและแจกแบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามด้วยตนเองซึ่งใช้เวลาในการทำแบบสอบถาม 15-20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บข้อมูลกระทำโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยวิเคราะห์ดังนี้ ข้อมูลส่วนบุคคล และรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 คำนวณโดยใช้ โดยใช้สถิติบรรยาย ความถี่ ร้อยละ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลรามาคิบติ และระดับชั้นปี โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรจำนวน 724 คน ส่วนใหญ่ร้อยละ 97.24 เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 17-22 ปี ค่าเฉลี่ยของอายุ 19.08 ปี (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.28) เป็นนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 จำนวน 179 คน (24.72%) นักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 จำนวน 167 คน (23.07%) นักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 จำนวน 232 คน (32.04%) และนักศึกษาพยาบาลปีที่ 4 จำนวน 146 คน (20.17%) จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพบว่านักศึกษาแต่ละชั้นปีมีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นส่วนใหญ่ (49.3- 67.1 %) รองลงมาได้แก่รูปแบบการเรียนรู้แบบฟังพา (13.4 - 18.5 %) ดังตารางที่ 1-4

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน (179)	ร้อยละ
แบบอิสระ	18	10
แบบหลีกเลี่ยง	11	6.1
แบบร่วมมือ	105	58.7
แบบฟังพา	24	13.4
แบบแข่งขัน	13	7.3
แบบมีส่วนร่วม	8	4.5

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน (167)	ร้อยละ
แบบอิสระ	9	5.4
แบบหลีกเลี่ยง	12	7.2
แบบร่วมมือ	112	67
แบบฟังพา	23	13.8
แบบแข่งขัน	6	3.6
แบบมีส่วนร่วม	5	3.0

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน (232)	ร้อยละ
แบบอิสระ	26	11.2
แบบหลีกเลี่ยง	14	6.0
แบบร่วมมือ	136	58.6
แบบพึ่งพา	34	14.7
แบบแข่งขัน	8	3.5
แบบมีส่วนร่วม	14	6.0

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน (146)	ร้อยละ
แบบอิสระ	17	11.6
แบบหลีกเลี่ยง	7	4.8
แบบร่วมมือ	72	49.3
แบบพึ่งพา	27	18.5
แบบแข่งขัน	8	5.5
แบบมีส่วนร่วม	15	10.3

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลรามาริบติ ทั้ง 4 ชั้นปีโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่ารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นปีที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 5

รูปแบบการเรียนรู้	นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่				χ^2	P-value
	1	2	3	4		
แบบอิสระ	18(10.1%)	9(5.4%)	28(12.1%)	17(11.6%)	29.95	0.012
แบบหลีกเลี่ยง	11(6.1%)	12(7.2%)	13(5.6%)	6(4.1%)		
แบบร่วมมือ	105(58.7%)	112(67.1%)	133(57.3%)	67(45.9%)		
แบบพึ่งพา	24(13.4%)	23(13.8%)	35(15.1%)	32(21.9%)		
แบบแข่งขัน	13(7.3%)	6(3.6%)	8(3.4%)	8(5.5%)		
แบบมีส่วนร่วม	8(4.5%)	5(3.0%)	15(6.5%)	16(11.0%)		
	179(100%)	167(100%)	232(100%)	146(100%)		

อภิปรายผล

กลุ่มประชากรคือนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของโรงพยาบาลรามาศิริ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาศิริ มหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและนักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีอายุใกล้เคียงกัน เนื่องจากหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเป็นหลักสูตรที่รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัยหรือรับนักศึกษาตรงจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จึงทำให้นักเรียนกลุ่มนี้มีอายุไม่แตกต่างกันมากนัก และวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่สังคมมองว่าเหมาะสมกับเพศหญิง ดังนั้นพยาบาลส่วนใหญ่ของประเทศจึงเป็นเพศหญิง แต่อย่างไรก็ตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โรงเรียนพยาบาลรามาศิริได้เปิดโอกาสให้นักเรียนชายได้มีโอกาสได้เข้ามาเรียนได้มากขึ้น จะพบได้ว่ามีนักศึกษาพยาบาลชายเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายมากยิ่งขึ้น

จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ของประชากรมีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning style) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไกรเลิศ พาสณาโสภณ นิภาวรรณ รัตนานนท์ และพุดตาล มีสรวรวงศ์²¹ และ วันดี วงศ์รัตนรักษ์ และ กุลฤดี จิตตยานนท์¹⁵ ที่พบว่านักศึกษาพยาบาลมีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงสุด การที่ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นส่วนใหญ่อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของโรงเรียนพยาบาลรามาศิริได้มุ่งเน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด เช่น การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ problem based learning แบบสัมมนา และแบบกลุ่มย่อยอภิปรายปัญหา ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้งสิ้น เพราะนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมักจะสามารถเรียนรู้ได้ดีด้วยการแสดงความคิดเห็น หรือร่วมกันใช้ความสามารถของกลุ่มที่มีอยู่ นักศึกษากลุ่มนี้จะร่วมมือ

กับอาจารย์และเพื่อนๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอนชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ของโรงเรียนพยาบาลรามาศิริคุ้นเคยกับการเรียนการสอนในลักษณะนี้ อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลและสาขาวิชาชีพอื่นๆ ที่พบว่ารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นรูปแบบอื่นๆ เช่น การศึกษาของ ศิริรัตน์ จำปีเรือง จิราจันทร์ คณหา และ วงศ์สิริ แจ่มฟ้า¹⁸ ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่จังหวัดนครสวรรค์ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด เช่นเดียวกับการศึกษาของธรรมศักดิ์ โทนไทย²² และ อภินันท์ สิริรัตนจิตต์ และ ยุวัลดา ชูรัชย์²³ ที่พบว่านักศึกษาสาขาวิชาชีพครู มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือคือต้องจัดการเรียนการสอนในลักษณะเป็นกลุ่มย่อย (small group) เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือ มีการทำงานกันเป็นทีม โดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนการสอน²⁴ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามารถในการค้นคว้าหาความรู้ และฝึกทักษะในการทำงานเป็นทีม มีการระดมสมอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของวิชาชีพพยาบาลที่ต้องทำงานร่วมกับทีมสุขภาพอื่นๆ อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้นักศึกษาต้องมีการเตรียมตัวในการเรียนสูงโดยมีอาจารย์เป็นผู้ช่วยเหลือเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลของโรงเรียนพยาบาลรามาศิริ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาศิริมหาวิทยาลัยมหิดลมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นปีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักษณ์ มีนะนันท์ และ

รุจิเรศ ธนรักริช²⁵ ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล โรงเรียนพยาบาลรามธิบดีในปี พ.ศ. 2528 โดยใช้กรอบแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้ของกราส์ซาและไรซ์แมน เช่นเดียวกัน โดยพบว่าระดับชั้นปีของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ ในต่างประเทศ ที่พบว่ารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกันจะแตกต่างกัน²⁶⁻²⁷ และเมื่อพิจารณาจากจำนวนและร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาของแต่ละชั้นปี พบว่า นอกเหนือจากรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนรู้แบบนี้แล้ว จำนวนร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้อื่นๆ ของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีแตกต่างกัน โดยพบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ ปีที่ 3 มีจำนวนร้อยละสูงกว่าชั้นปีที่ 1 ซึ่งอาจเนื่องจากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ต้องเริ่มขึ้นฝึกปฏิบัติในคลินิกเป็นครั้งแรกและนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ต้องขึ้นฝึกปฏิบัติในคลินิกเป็นส่วนใหญ่ นักศึกษากลุ่มนี้ ต้องปรับตัวกับการขึ้นฝึกปฏิบัติในคลินิกที่ต้องดูแลผู้ป่วยในสถานการณ์จริง จึงอาจเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจและต้องการพึ่งพาอาจารย์มากขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการพยาบาลผู้ป่วย นอกจากนี้ที่นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีจำนวนร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้แบบแข่งขันสูงกว่านักศึกษาชั้นปีอื่นๆ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมหิดล การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นการบรรยายในห้องใหญ่ และมีการเรียนและการประเมินผลร่วมกับคณะอื่นๆ จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ต้องแข่งขันกันเรียนสำหรับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของการศึกษา นักศึกษาอาจรับรู้ว่ามีควมรู้มากขึ้นหรือสามารถหาแหล่งความรู้ได้มากขึ้นและเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นปีนี้ เน้นให้นักศึกษากลับที่จะคิดและตัดสินใจในบทบาทของผู้นำทางวิชาชีพมากยิ่งขึ้น นักศึกษาในชั้นปีนี้จึงมีรูปแบบการเรียนรู้แบบอิสระมากกว่าชั้นปีอื่นๆ ดังนั้นหลักสูตรพยาบาลศาสตร์และอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรต้องจัดวิธีการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสม

กับนักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างของระดับชั้นปี นอกจากนี้ต้องให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนให้มากขึ้น โดยสามารถชี้แนะจุดเด่นและจุดด้อยของกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนที่ดีต้องจัดให้นักศึกษาประเมินรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองเป็นระยะๆ เพื่อวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ซึ่งการวางแผนนั้นต้องคำนึงถึงรูปแบบการสอนของอาจารย์ เนื้อหาสาระทางวิชาการ รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา และการประเมินผลที่ตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้แก่การจัดการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อย ซึ่งการจัดการเรียนแบบกลุ่มย่อยของหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ที่ทุกสถาบันจัดการเรียนการสอนอยู่แล้ว คือการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติในคลินิกที่สภาการพยาบาลกำหนดให้นักศึกษาขึ้นฝึกปฏิบัติในคลินิกไม่เกิน 8 คน ต่ออาจารย์ 1 คน ดังนั้นอาจารย์สามารถประเมินรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละบุคคลได้และสามารถวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคนได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้นักศึกษาที่ขึ้นฝึกปฏิบัติในคลินิกมีความสุขกับการเรียนในรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองถนัด เกิดแรงจูงใจในการเรียน ลดภาวะเครียดจากการขึ้นฝึกปฏิบัติในคลินิก และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น

2. รูปแบบการสอนของอาจารย์ก็มีส่วนสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ดังนั้นสถาบันการศึกษาพยาบาลต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาอาจารย์ให้ตระหนักถึงความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา และสนับสนุนให้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และอาจต้องปรับรูปแบบการสอนของอาจารย์ให้สอดคล้องกับ

รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งอาจารย์จำเป็นต้องได้รับการอบรมเพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะที่ดีในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักศึกษา รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน และมีการถอดบทเรียนจากอาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในการจัดการสอนซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อการวิจัยต่อยอดเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาพยาบาลที่หลากหลาย โดยอาจทำวิจัยร่วมกับนักออกแบบการศึกษาจากคณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดของนักศึกษา
2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และระดับชั้นปีเท่านั้น อาจมีตัวแปรตัวอื่นๆที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล ดังนั้นการทำวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรอื่นๆ จะทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น เพื่ออธิบายความหลากหลายของรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล

เอกสารอ้างอิง

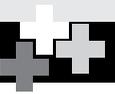
1. เยาวลักษณ์ โพธิ์ดารา. การจัดการศึกษาทางการพยาบาล : สำหรับนักศึกษา Generation Y.วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ 2554; 34(2): 61-8.
2. วรชัย ทองไทย. ประชากรและสังคม 2552: สถานการณ์ครอบครัวในต่างประเทศ [อินเทอร์เน็ต]. 2552 [เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2557] เข้าถึงได้จาก http://www.ipsr.mahidol.ac.th/IPSR/AnnualConference/ConferenceV/Download/Article_Files/Article19_GenerationXYZ.pdf.
3. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 24(1) [อินเทอร์เน็ต]. 2553 [เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2557] เข้าถึงได้จาก <https://www.mwit.ac.th/~person/01-Statutes/>

NationalEducation.pdf).

4. De Tomyay R. & Thompson MA. Strategies for Teaching Nursing. 2nd ed. New York: John Wiley & Sons; 1982.
5. Frankel A. Nurses' learning styles: promoting better integration of theory into practice. Nursing Times 2009; 105 (2): 24-7.
6. Abdolghani, M. & Ja'afar R. Learning style preference of nursing students at two universities in Iran and Malaysia. J Educ Eval Health Prof; [Internet] 2014 [Available at 2015, January, 15]. Available: <http://jeehp.org/DOIx.php?id=10.3352/jeehp.2014.11.30> November 24.
7. AL Qahtani DA. & Al-Gahtani SM. Assessing learning styles of Saudi dental students using Kolb's Learning Style Inventory. J Dent Educ 2014; 78(6): 927-33.
8. Cox L, Clutter J, Sergakis G, Harris L. Learning Style of Undergraduate Allied Health Students: clinical versus classroom. J Allied Health 2013; 42 (4): 223-8.
9. Good JP, Ramos D, D'Amore AC. Learning style preferences and academic success of preclinical allied health students. J Allied Health 2013; 42 (4): 81-90.
10. Hallin K. Nursing students at a university - A study about learning style preferences. Nurse Educ Today 2014; 34(12): 1443-9.
11. Shinnick MA, Woo MA. Learning style impact on knowledge gains in human patient simulation. Nurse Educ Today 2015; 35(1): 63-7.
12. หลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต. โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล หลักสูตรปรับปรุง 2555 ; 2555.

13. Li Chen, Yang, Liu. An exploratory study of the relationship between age and learning styles among students in different nursing programs in Taiwan. *Nurse Educ Today* 2011; 31(1): 18–23.
14. Rassool GH, Rawaf S. The influence of learning styles preference of undergraduate nursing students on educational outcomes in substance use education *Nurse Educ Prac* 2008; 8(5): 306–14.
15. วันดี วงศ์รัตน์รักษ์ และ กุลฤดี จิตตยานันท์. รูปแบบการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช*. 2556; 19(2): 60–72.
16. Rassool GH, Rawaf S. Learning style preferences of undergraduate nursing students. *Nursing Standard* 2007; 21(32): 35–41.
17. Li, Yu, Liu, Shieh, Yang. An exploratory study of the relationship between learning styles and academic performance among students in different nursing programs *Cont Nurse* 2014; Oct 27.
18. ศิริรัตน์ จำปีเรือง จิราจันทร์ คณฐา และ วงศ์สิริ แจ่มฟ้า. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และ รูปแบบการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ* 2553; 4 (2):21–8
19. Felder RM. Reaching the Second Tier: Learning and Teaching Styles in College Science Education. *J College Science Teaching* 1993; 23(5), 286–290.
20. Grasha A. & Reichman S. Workshop Handout on learning styles. Ohio; University of Cincinnati; 1975.
21. ไกรเลิศ พาสนาโสภณ นิภาวรรณ รัตนานนท์ และ พุฒตาล มีสรรพวงศ์. แบบการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี* 2548; 16(2): 44–55.
22. ชรรมศักดิ์ โทนไทย. รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์* 2552; 1(3) : 145–157
23. อภินันท์ สิริรัตนจิตต์ และ ยุวัลดา ชูรักษ์. รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ การประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 เรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย [อินเทอร์เน็ต] 2556 [เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2557] เข้าถึงได้จาก http://www.hu.ac.th/conference2013/Proceedings2013/pdf/Book3/Describe2/390_435-440.pdf
24. ทัดนา แคมมณี. การสอนจิตวิทยาการเรียนรู้ เรื่องศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2550.
25. ลักษณ์ มีนะนันท์ และ รุจิเรศ ธนุรักษ์. การศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาล โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี กรุงเทพฯ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล; 2528.
26. Salehi Sh. Nursing students' preferred learning styles. *Journal of Medical Education* 2007; 11(3,4): 85–9.
27. Rakoczy, M. & Money, S. Learning styles of nursing students: A 3-year cohort longitudinal study. *Journal of Professional Nursing* 1995; 11(3): 170–174.

แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ ของ กราฟิศา และ ไรซ์แมน

ข้อ	เนื้อหา
1	ฉันมั่นใจในความสามารถของตนเองที่จะเรียนรู้ เนื้อหาที่สำคัญในหลักสูตร
2	ฉันมักจะใจลอยบ่อยๆ ในขณะที่อยู่ในห้องเรียน
3	การทำโครงการต่างๆร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนเป็นอะไรที่ฉันเพลิดเพลิน
4	เนื้อหาต่างๆที่เรียนรู้ในห้องเรียนหรือในหนังสือมักเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง
5	เพื่อที่จะทำได้ดี มันเป็นเรื่องที่จำเป็นที่จะต้องแข่งขันกับเพื่อนๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของอาจารย์
6	ฉันมักจะมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ที่สอนในชั้นเรียน
7	แนวความคิดของฉันที่เกี่ยวกับเนื้อหาในแต่ละวิชานั้นดีพอๆกับ เนื้อหาที่มีในตำราเรียน
8	กิจกรรมต่างๆในชั้นเรียนโดยทั่วไปเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ
9	ฉันรู้สึกเพลิดเพลินเมื่อได้อภิปรายหรือ แสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเนื้อหาในหลักสูตรกับเพื่อนๆ
10	ครูเป็นผู้ตัดสินที่ดีที่สุด ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญของฉันที่ควรจะเรียนรู้ในการเรียนแต่ละรายวิชา
11	เพื่อให้ได้เกรดที่ดี จึงจำเป็นที่จะต้องแข่งขันกับเพื่อนๆ
12	การเรียนในแต่ละชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมาย และ ค้ำค้ำต่อความพยายามที่จะเรียนรู้
13	ฉันอยากศึกษาอะไรที่ฉันคิดว่าสำคัญต่อฉัน ไม่ใช่อะไรที่ครูบอกว่าสำคัญเสมอ
14	ฉันไม่รู้สึกตื่นเต้นกับเนื้อหาที่มีครอบคลุมอยู่ในหลักสูตร
15	ฉันรู้สึกเพลิดเพลินที่จะได้ฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่เพื่อนได้หยิบยกขึ้นมาพูดในชั้นเรียน
16	ครูควรชี้แจงให้ชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่ครูคาดหวังจากนักศึกษา
17	ในระหว่างการอภิปรายในชั้นเรียน ฉันต้องแข่งขันกับเพื่อนๆ เพื่อให้ความคิดของฉันเป็นที่ยอมรับ
18	ฉันได้ความรู้ หรือประโยชน์มากมายจากการเข้าเรียนในชั้นเรียนมากกว่าการอ่านหนังสืออยู่กับบ้าน หรือหอบฟัก
19	ความรู้ต่างๆที่ฉันรู้ ส่วนใหญ่ฉันศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
20	โดยทั่วไปฉันรู้สึกว่าฉันจำเป็นต้องเข้าชั้นเรียน มากกว่าความรู้ที่ฉันต้องการอยากจะทำ
21	นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้เพิ่มมากขึ้นโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันกับเพื่อนๆ
22	ฉันพยายามที่จะทำรายงานตามที่ครูมอบหมายอย่างถูกต้อง และครบถ้วน
23	นักศึกษจะต้องกลายเป็นคนที่มีความมั่นใจสูงเพื่อที่จะทำงานที่รับมอบหมายให้ดี
24	นักศึกษาทุกคนมีความรับผิดชอบที่จะต้องหาความรู้จากนอกหลักสูตรให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
25	ฉันสามารถพิจารณาได้ว่า เนื้อหาหรือประเด็นอะไรที่สำคัญในหลักสูตร
26	การตั้งใจเรียนในห้องเรียนเป็นสิ่งที่ยากลำบากสำหรับตัวฉันเอง
27	ฉันชอบที่จะเรียนเพื่อไปทดสอบความรู้กับเพื่อนคนอื่นๆ
28	ครูที่อนุญาตให้นักเรียนทำอะไรก็ตามสิ่งที่นักเรียนอยากทำ ถือว่าไม่ทำตามหน้าที่ของครู

ข้อ	เนื้อหา
29	ฉันชอบที่จะถามปัญหา หรือตอบคำถามก่อนเพื่อนๆ ในชั้นเรียน
30	กิจกรรมต่างๆในห้องเรียนโดยทั่วไปเป็นสิ่งที่น่าสนใจ
31	ฉันชอบมีแนวคิดเป็นของตนเองเกี่ยวกับการจัดการ เรียนการสอน หรือเนื้อหาต่างๆในหลักสูตร
32	ฉันถนัดใจที่จะพยายามเรียนรู้สิ่งต่างๆจากการเข้าเรียนในชั้นเรียน
33	ความคิดของเพื่อนๆช่วยให้ฉันเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรได้มากขึ้น
34	นักศึกษาควรได้รับคำแนะนำจากครูอย่างใกล้ชิด ในทุกวิชาที่ทำโครงการ
35	เพื่อที่จะอยู่ในแนวหน้าของชั้นเรียน ฉันจะต้องทำอะไรที่ดีกว่าเพื่อนๆ
36	ฉันพยายามที่จะมีส่วนร่วมกับเพื่อนๆเท่าที่จะทำได้ในทุกๆด้านของแต่ละรายวิชา
37	ฉันมีความคิดของตนเองว่าชั้นเรียนควรจะดำเนินไปอย่างไร
38	วิชาส่วนใหญ่ที่ฉันเรียน ฉันเรียนหนักเพียงแค่นี้ผ่านวิชานั้นเท่านั้น
39	การเรียนรู้ที่จะเข้ากับเพื่อนๆได้เป็นอย่างดีเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนในชั้นเรียน
40	ฉันจดบันทึกเกือบทุกสิ่งที่อาจารย์พูดในชั้นเรียน
41	นักศึกษาจะเสียใจที่ได้คะแนนหรือเกรดน้อยกว่าเพื่อนที่นักศึกษาให้ยืมสมุดจดบันทึก หรือ เพื่อนที่นักศึกษาได้ติวเนื้อหาให้
42	ฉันทำงานที่อาจารย์มอบหมายอย่างเรียบร้อยครบถ้วน โดยไม่คำนึงว่า มันน่าสนใจหรือไม่
43	ถ้าฉันชอบหัวข้อใด ฉันมักจะหาความรู้หรือข้อมูลมากขึ้นด้วยตัวของฉันเอง
44	ฉันมักจะคร่ำเคร่งจริงจัง กับการสอบ
45	การเรียนรู้ ควรจะเป็นการพยายามร่วมมือกัน หรือมีส่วนร่วมกัน ระหว่างนักเรียนและอาจารย์
46	ฉันชอบเรียนในรายวิชาหรือหลักสูตรที่มีการวางแผนการเรียนการสอนเป็นอย่างดี
47	เพื่อที่จะเป็นเลิศในชั้นเรียน ฉันพยายามทำรายงานให้ดีกว่าเพื่อน คนอื่นๆ
48	ฉันสามารถทำรายงานเสร็จหลังจากที่ได้รับมอบหมายไม่นาน
49	ฉันชอบที่จะทำโครงการต่างๆในชั้นเรียนด้วยตัวของฉันเอง
50	ฉันต้องการให้อาจารย์ มองข้าม หรือไม่สนใจฉันเวลาอยู่ในชั้นเรียน
51	ฉันให้เพื่อนๆ ยืมสมุดจดงานเมื่อเพื่อนขอความช่วยเหลือ
52	อาจารย์ควรจะบอกนักศึกษาให้ชัดเจนว่า ข้อมูลหรือเนื้อหาใดที่จะออกเป็นข้อสอบ
53	ฉันต้องการจะรู้ว่าเพื่อนๆ คนอื่นทำคะแนนข้อสอบ หรือรายงานได้ดีแค่ไหน
54	ฉันอ่านหนังสือทุกเล่ม ที่อาจารย์ต้องการให้อ่านในแต่ละรายวิชา
55	เมื่อฉันไม่เข้าใจอะไรบางสิ่ง ฉันมักจะหาคำตอบด้วยตนเองก่อนที่จะต้องการความช่วยเหลือ
56	ฉันมักชอบคุย หรือเล่าเรื่องตลกกับเพื่อนที่นั่งข้างๆในระหว่างการเรียน
57	ฉันสนุกสนาน และเพลิดเพลินเมื่อได้เข้าร่วมกลุ่มย่อยในชั้นเรียน
58	ฉันค้นพบว่า แผนการสอนหรือเนื้อหาที่อาจารย์สอนมีประโยชน์มาก
59	ฉันชอบถามเพื่อนๆในชั้นเรียน เกี่ยวกับ เกรด หรือคะแนนที่เพื่อนทำได้เวลาสอบหรือเวลาทำรายงาน
60	ในชั้นเรียนฉันมักนั่งอยู่แถวหน้าของห้อง